

се решения за съвместни действия, обявяват, че зачитат пълната си самостоятелност и независимост при провеждането на организационна и идейно-просветна дейност, порицават „предателската опозиция“ и приветстват новообразуваното ОФ правителство⁵⁵. Областното ръководство на МНС „Звено“ пристъпва към преписване на старите си членове, като има стремеж да се откриват гласувалите за опозицията и да ги изключват от организацията. Има също отделни случаи на преминаване на членове в РМС⁵⁶.

В началото на 1947 г. по сведения на Областния комитет на РМС в Старозагорска област РМС има 52 549 членове, ЗМС – 5432, ССМ – 836, МНС „Звено“ – 160, ЗМС(о) – 2871, младежите анархисти – 138⁵⁷. Забелязва се процес на лутане сред младежите. През март 1947 г. 28 ремсисти са преминали в редиците на МНС „Звено“ и ЗМС, 124 са се отказали от РМС⁵⁸. Силни опозиционни организации има в някои села на Харманлийска околия – Елена, Славяново⁵⁹. Има редица села, в които ремсисти напускат организацията и се записват в ЗМС⁶⁰.

През лятото на 1947 г. започва практическото ликвидиране на опозиционните партии след приемане на законови актове, които забраняват дейността им. Това решава съдбата и на младежките им организации. Опозиционните младежки съюзи се саморазпускат, а част от членовете им преминават в отечественофронтовските младежки организации. Няколко месеца по-късно и те преустановяват самостоятелното си съществуване.

Промяната в политическата обстановка през 1947 г. след ликвидиране на опозицията прави възможна реализацията на идеята за изграждане на единна младежка организация. Проведените през ноември 1947 г. конгреси на РМС и ЗМС поканват на общо заседание ръководствата на ССМ, МНС „Звено“ и младите радикали. Приема се резолюция за изграждане на бъдещ единен съюз – Съюз на демократичната младеж (СДМ). По места започва изграждане на местни организации. В Новозагорска околия околийското ръководство на ССМ